



Silmaklappidest tingitud eriline meeleolu tekitab lauakaaslastes, ka neis, kes esimest korda kohtusid, omamoodi ühtekuuluvustunde.

Samuti hakkavad inimesed valjemini kõnelema, sest ei näe lauakaaslaste nägudelt, kas sõnum jõudis kohale. Esimese viie minutiga oli hubane keldriruum ebaeestlaslikult temperamentselt kõnekõminast tulvil.

Spontaanse üllatusena tegi veine tutvustanud Torrese veinimaja sommeljee Kristoffer Pipusch salajase ettepaneku vahetada mõnede sööjate istekohad. Nii leidis osa gurmaane end äkitsi võõrast laudkonnast. "Ühe külalisega tehti isegi nii, et ta ei teadnud oma ümbertõstmisest midagi – tualetist tagasi tulles juhutati ta lihtsalt uude lauda, kus ta siis võõraid häält kuulates hakkas asjast aimu saama," kiidab In Studio Vinumi peasommeljee Imre Uussaar põnevusttekitavat trikki. See toimis tõesti. Omavahel said pimesi tuttavaks ning jagasid maitseelamusi inimesed, kes varem kohtunudki polnud.

Silmaklappidest hoolimata hakkas ka veinipokaalide kokkulöömine mõningase harjutamise peale kenasti välja tulema. Kartustele vastupidi oli pokaalidega toimetamine märksa lihtsam kui toidupalade kahvilile püüdmise: igaüks arendas välja oma tehnika, kuidas klaasi kõige paremini laualt üles leida. Söömine kõige lihtsam polnud, nagu arvata, pigistati sageli huuli ahnelt kokku täiesti tühja kahvli ümber. Kes andis alla, võttis näpud appi.



Roogade saabudes püüdis enamik sööjaid lõhnameele abil taldriku sisu ära arvata.

Lähedalt nuusutamist ja sõrmedega katsumist tuli kõigi nelja roa puhul ette nägunii. Kui puudub võimalus hõrku rooga silmadega hinnata, püüad teiste meelte abil võtta, mis annab.

Ometi püsis sündmus sündsuse piirides – ei valgunud vein laudlinadele, ei lennanud kammkarbid sülle ega kostnud kusagilt kahvitorkele järgnevaid karjatusi. Väga teistmoodi oli see õhtusöök siiski ja vähemalt korra tasuks igaühel nüüsgusest elamusest osa saada. Põnevust jätkus lõpuni välja, sest kõige tipuks saabusid vaatamiseks-meenutamiseks saali kõik neli toitu. Oh seda äratundmisrõõmu ja oh neid üllatunud pilke.

Inspiratsiooni aprillikuiseks õhtusöögiks sai Imre Uussaar Hispaanias Torrese veinikoolis, mille raames õnnestus tal osaleda ühel säärasel söömaajal. Kui mujal maailmas leidub isegi pimerestorane, siis Eestis on kinnisilmi õhtusöök aset leidnud vaid kahel korral. Kuid Imre Uussaar tahaks seda isemoodi üritust edaspidigi korraldada. "Ka veinidegustatsioone tehakse vahel musta värvi klaasides ja alati pole isegi aru saada, kas tegemist on punase või valge veiniga," toob Uussaar näite nägemismeele suurest mõjust. Tulevikus loodab ta pimedaid söömiselamusi pakkuda ka väiksematele seltskondadele, olgu siis sõpradele või mõne firma töötajatele. **G**